

Amerikaanse smient *Anas americana (Mareca americana)*

Volwassen mannetje (afwisselend verenkleed): voorhoofd en kruin wit; brede donkergroene vlek rond het oog die doorloopt tot in de nek; rest van hoofd en bovenste nek buffy wit zwaar gevlekt met zwart; borst, zijkanten en flanken rozebruin contrasterend met witte buik en zijkanten van stuit; schouderveren en rug rozebruin, fijn gevlekt met zwart; onderstaartdekveren zwart, bovenstaartdekveren grijsachtig, fijn gestreept zwartachtig; bovenzleugeldekveren wit vormen een grote witte vlek op open vleugel, spiegel donker iriserend groen omzoomd door zwart. Snavel blauwgrijs met zwarte punt.

Volwassen vrouwtje (afwisselend verenkleed): kroon bruinzwart, gestreept met crèmewit; rest van kop en bovenste nek witachtig met donkere strepen; rug en binnenste schouderveren grijsbruin, gestreept met buff en getipt met grijsachtig; borst, zijkanten en flanken licht roodbruin contrasterend met witte buik; onderstaartdekveren wit, gestreept met bruin; bovenstaartdekveren bruin met witte rand; voorvleugel met slecht gedefinieerde witachtige vlek, spiegel grotendeels zwart met slechts sporen van groen. Snavel grijsachtig met zwarte punt.

In het basiskleed lijkt het volwassen mannetje op het vrouwtje, maar heeft witte bovenzleugeldekveren en kan lichtere zijkanten en flanken hebben. Het mannetje in het basiskleed I lijkt op het volwassen vrouwtje, maar met een effen rugpatroon en meer grijsbruine kleine en middelste dekveren. Het mannetje in het alternatieve kleed lijkt op het volwassen mannetje, maar is doffer. Onvolwassen en volwassen vrouwtjes lijken op elkaar, leeftijdsclassen met behulp van de kleur van de bovenzleugeldekveren. Bij volwassenen zijn de middelste vleugeldekveren wit omrand en het vijfde grote vleugeldekveren meestal met een zwarte eindstreep en een wit buitenste web eronder. Vrouwtjes zijn de middelste vleugeldekveren gedeeltelijk rozegrijs omrand en het vijfde grote vleugeldekveren met een witte punt boven de eindstreep en een grijs buitenste web.

Vrouwtjes kunnen ook worden gedateerd aan de hand van de aanwezigheid of afwezigheid van de bursa van Fabricius (een zak aan de dorsale zijde van de cloaca); de bursa is aanwezig en het grootst bij juvenielen, wordt geleidelijk involuerend bij volwassenheid, is aanwezig maar aanzienlijk kleiner bij vrouwtjes in het tweede jaar en is volledig afwezig bij volwassenen.

Vergelijkbare soorten

De combinatie van kopprofiel (ronde kop en middellange snavel), effen gezicht, snavelkleur en vleugelpatroon onderscheidt het vrouwtje van de Amerikaanse Smient van andere Noord-Amerikaanse eenden die hierop lijken (bijvoorbeeld het vrouwtje van de Slowaakse Krakeend [*Anas strepera*]). De Amerikaanse Smient lijkt het meest op de Euraziatische Smient (*Anas penelope*), zeldzaam maar regelmatig voorkomend in Noord-Amerika. In het afwisselende verenkleed onderscheidt de volwassen mannelijke Euraziatische Smient zich van de Amerikaanse Smient door een helder roestbruine kop, crèmekleurig voorhoofd en grijze rug en zijkanten. Vrouwtjes, mannelijke basisverenkleed (zomer en vroege herfst) en jongen van beide soorten lijken echter erg op elkaar en zijn het beste te onderscheiden door hun oksels, die bij de Euraziatische Smient fijn gespikkeld zijn met donkergrijs, maar bij de Amerikaanse Smient bijna zuiver wit. De kopkleur van de vrouwelijke Euraziatische Smient is uniformer (bruin tot grijs), zonder zwarte peper van de Amerikaanse Smient en niet opvallend contrasterend tegen de borst; flanken en borst doffer en bleker vergeleken met de meer fulvous-bruine tot oranjebruine kleur van de Amerikaanse Smient; slagpennen langer, die net voorbij de bovenstaartdekveren van de Euraziatische Smient reiken. Hybriden tussen de Amerikaanse Smient en de Smient komen met enige regelmaat voor en moeten bij de identificatie in overweging worden genomen en uitgesloten. Mannetjes laten vaak een kenmerkende fluittoon horen die uit drie lettergrepen bestaat, waarbij de middelste toon hoger is dan de andere tonen.



Vrouw



man